

ՄԵՂՈՒ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

Լ Ր Ա Գ Ի Բ

ԳԱՂԱՐԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՈՒԹԵՏԱՍԱՆԵՐՈՂ ՏԱՐԻ

ՅԱՏԱՐԱՐՈՒԹԵՆՑ ԻՐԵՆ 10 ԲՐՔԱՆ ՏՈՒՆ
ՈՒՐԸ ԳՆԵՐ Ե 1 ԱՊՐԷԼ
Յայտարարութիւններ ընդունելու և նախընտրելու և օտար խղճանկարի

ՀՐԱՍԻՐՈՒՄ Ե ԸՆԴՆ ԵՐԱՐՈՒՄ
ՄԻ ԲԵՐՔՈՒ ՏԱՐԻՆ ԳՆԵՐ Ե 7 ՈՒ
Օտարաբարացիք զիտում են ուղղակի
«Do pedes» газетой Печла Армению»

ՅՈՒՆԻՍԻ 7 ԻՆ ՅՈՒՆԻՍԻ

Քննութիւնները Ներսիսեան դպրոցում թերի մնացին. Գորոյի վարչութիւնը գաղափարները քննութիւններն, որովհետեւ զրոյի ներքին խառնակ վիճակը ստիպել նրան այդպէս վարչութիւնը: Ամեն դպրոցի յառաջակներէն զիտուող վարչութիւնը մեծ գործը ի ներքուստ խաղաղութիւն չէ մտնելու, վարչութեան ամեն ձեռքը, նրան արդիւնաւոր անելու, ըստ մեծի մասին դուր կանցնին Գորոյի վարչութիւնը պիտի լինի մարդասէր և բարի, պիտի աշխատի հոգալ դպրոցի ուսանողաց ամեն պիտանքը, ըստ կարելոյ, բայց միևնույն ժամանակ պիտի լինի խիստ ներքին կարգապահութեան մասին. որովհետեւ նա ունի զօրձ մանուկներ հետ, որոնք չունին ճիշդ գաղափար ազատութեան վերայ, որոնք դեռ չեն հասկանում, որ մարդուս ազատութեան սահմանը այնտեղ է, ուր նա վերնասում է ուրիշ շահերն. դեռ նրանց կառավարողը ու թէ միտքն է, այլ կրկն արջեր կողմ պիտանք: Ամեն անկարգութիւն և կրկնապահութիւնն ուսուցչաց կամ հոգաբարձուաց մէջ անշուշտ ազդեցութիւնը զրոյի ներքին վիճակի վերայ, ուստի և յանձնարար են դպրոցի վարչութեան այն անպատեհները, որոնք անպատեհութեամբ կամ կրկն վրայ դրած վրդովում են նորա ներքին խաղաղութիւնը: Գորոյի վարչութիւնը ուսանողներու հետ այս պահանջները թիրախութեամբ չէ պահանջում, որովհետեւ անհոգութեան, նորա վարչութիւնը կարող անձանց տղաութեան կամ անհոգ կրկն պատճառով: Այսպիսի անձինք իրանց շահի կամ կրկն համար պատրաստ են ամեն բան անելու. նոցա ինչ հոգն է, որ դպրոցը ստանա լիցայ և լինում: Ինչ են հարում որ նորա մէջ կողմ մանուկները վրաս վում են. նոցանք այն է միայն, որ իրանց կրկն առաջ տանեն, իրանց շարութիւնը յազդեցնեն, թող ոչ ուղղում է գոհվի:

Այն այն դրութեան մէջ է այսօր Ներսիսեան դպրոցը: Նկատել տեսնում ենք կատարված իրողութիւնները և ինչպէս մեզ հասած անարժեք լուրերը, — դպրոցի վիճակը շատ վրդոված է և սորա սկզբնապատճառը մենք համարում ենք նորա վարչութիւնը կարող անձանց ուսանողներու հետ, որոնք դպրոցը հասցրին այն վիճակին, որ տեղական հոգեւոր իշխանութիւնը ստիպել է դպրոցներու քննութիւնը և արձակելու աշակերտաց: Բայց արձակելու արձակութիւնը չեն, այլ նոքա, որոնք նրանց այդ վիճակին հասցրել են: Մեղաւոր են դպրոցներն ու ահա աշակերտներն, որ ժողովրդի անտարբերութեան պատճառով մեր մէջ դպրոցները դորձապատար դառնում է ամեն մարդ, որ հետամուտ է լինում: Ինչ են նա մի հոգեւոր հիւսնուց և մարմնացած իրք անձն, թէ անկարգութեամբ իր կեանքը անցկացրած է ուրիշից սրբութիւնը չը ճանաչող անձն և կամ անբարեխոս, ամեն շարութիւն և անպատեհութիւն յանձն առնող անձն:

Կրկն ժողովրդի անտարբերութեամբ մի քանի կամ միտքով և կամ իրանց նման անձանց օգնութեամբ այսպիսի անարժեք անձինք ընտրվում են հոգաբարձու դպրոցներին. դարձ ըստ է, որ վրձինների վիճակը միշտ կը լարված պիտի լինի վրդովման և կրկնապահութեան:

Եւ այսպիսի անարժեք մարդիկ յանուն ազգի, առանց պատասխանատուութեան, դորձում են, ինչ կամուտում են: Սրբացի են ժողովրդին, մանաւանդ նորա խղճը և ազգատ մասին, որը որդիք առաւելագոյն ուսանում են մեր դպրոցներում: Մենք այսպէս փորձելով յետ բողոքում ենք այս վիճակի դէմ: Եթէ ժողովուրդը իր անտարբերութեամբ թողնելով ընտրութիւնը իր անձանց մասին հանդէս է բերում անարժեք անձինք և նոցա դորձում են իրանց հաշիւը պահանջելու. իրաւունք և կարողութիւն չունին, և թէ անկարգ հոգ և

Եւ որ ի շին անուշ թիւերը անորոշ է ժողովրդին այսպիսի անխղճ ներկայացուցիչները դէմ — թող այն ժամանակ Բարձրագոյն հոգեւոր իշխանութիւնը, կրկն հաստատող իշխանութիւն, հաշիւ տեսնէ և անարժեքներուն արձակելով կամ նոցա անկ կարգէ կանդիդատներուն և կամ նորերին ընտրել ապա և ժողովուրդը բացի շարահարկութիւնից, ոչինչ չի ունենայ նրան անկու: Իսկ դպրոցներն ու միայն ոչինչ չեն կորցնել այսպիսի անխղճների իշխանութիւնից ազատվելով, այլ և մեծ օգուտ և շահ կունենան — խաղաղ ընթացք ստանալով, և կանանաւորապէս դարձանալով:

Մենք ոչ միայն հրաւիրում ենք Բարձրագոյն հոգեւոր իշխանութեան ուշադրութիւնն այս անարժեք վերայ, այլ և պահանջում ենք, որ նա իր կողմից զիտուող հոգաբարձու մեր դպրոցներին և իր կողմից հանուն անխղճ շահից անտարբերութեան և կեղծից շահի պաշտպան պարտքը կողմ անշուշտ հոգալ այս մասին: Եւ թէ քանի մեր խղճը դպրոցները հոգի և խղճ զանազան անպատեհութեան և շահանք անձանց ձեռքբերում սրբորոգում են և մեծամեծ դուրսները անշահ կործանում:

Եթէ մեր հոգաբարձուները ամենուրեք այսպէս առանց կեանքի և պատասխանատուութեան պիտի դորձնեն մեր դպրոցները կրկն ըստ օրեր տեսնելու չեն վան զի թէ մի քանի տարի արժանաւոր անձինք պատահում են և կանանաւորում դպրոցը, միւս ընտրութեան ժամանակ ժողովրդի անտարբերութեամբ և ինտրիկաների յաջողութեամբ այսպիսիք են հանդէս դուրս գալիս, որ ամեն բան քարուքանդ անում: Այսպէս դպրոցները միշտ խախտու վիճակի մէջ պիտի մնան:

Գորոյի վարչութիւնը անձինք ժողովրդից են ընտրած, թէ հոգեւոր իշխանութիւնից միևնույն է, ամենքն էլ պէտք է ենթարկվին կեանքի և պատասխանատու լինին իրանց դորձողութեանց համար: Թող մի քանիք իրանց անխղճութեան

համար արտոնողին, կայտառակեն, որ օրինակ լինի ապագային: Այսօր Ներսիսեան դպրոցում անկ ունեցած ազգային անխղճութեանց համար անշուշտ պիտի արձակվին մի քանի մանուկներ, նոքա պիտի զհնչին իրանց յիմարութեան, բայց աւել արժանի են խայտառակութեան նոքա, որոնք նոցա յիմարութեան ախթ են կղած և թէ անպիտեք զոնք բարոյագէտ պատմվին հասարակութեան առաջ. անշուշտ աւել արգարը այս կը լինի: Այս կը Բարձրագոյն հոգեւոր իշխանութեան դորձն է, եթէ արդարապես է:

Մարտի 14 1875 թ.

Ա Չ Գ Ա Յ Ի Ն

Երեսուցեակի Միտն ամառիկին իւր Գ. թիւի մէջ Հունգարիոյ Պէշտ քաղաքից մի Հայ տիկնոջ ու խոտաբուրութեան դարձաւորացնելու առթիւ հետեւեալ խորհրդածութիւնն է անում:

«Յիշեալ Հայազգի Տիկնոջ մարդը Հայ յիւնի կը խօսի և սրտաշարժ տեղեկութիւններ կը պատմէ մեր Հունգարացի ազգայիններու վերայ. այնպիսի տեղեկութիւններ, որոնք միջխոսակցութեան են և սրտմոխսկան Միջխոսակցութեան են, որովհետեւ Հայ յիւնի կը խօսի մէջ. որովհետեւ որովհետեւ ընտ. տեղեկութիւն չունին մեր կաթողիկոսական և Պատրիարքական Աթոռոց վերայ, մեր Ռուսաստանի, Տաճկաստանի, Պարսկաստանի և Հնդկաստանի ազգայնոց վերայ, մեր Ազգայնի վարչութեան վերայ, մեր

ազգայնի դպրութեան և բարձրագոյն դպրոցի:

«Միտնի դարուց արհաւիրելի գեպքերու պատճառաւ ազգայնի յարտերութեանը խաղաղ գաղափարը՝ երկու կողմնէն ևս անմասն ձեռնարկուած են, ինչպէս Հունգարիոյ Հայք մեզ, նոյնպէս և մեր Հունգարիոյ Հայքը:

«Ներկայ դարս յարտերութեան և հասարակցութեան դար է. երկրի մի ծայրէ ինտրիկան միւս ծայրի հետ զիտութեամբ կը հաղորդակցին, ժամանակ է որ մեք ևս թմրութեան շարժիք, և զի՞ մեր արեւնակններուն հետ հաղորդակցութիւն ունենանք, իրարու ցաւ և սրտախնդիր հասկանալ, զերար որոնք և մեր ազգութեան ցրուած տարբեր պիտի շարակենք, և միայնելով՝ Ազգայնի ամբողջութիւնը կազմենք:

ՀԱՆԴԱՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ն պ ա ս ս

ՍՈՎԱՏԱՆԸ ԱԶԳԱՅԻՆ ՅՈՒՆԻՍԻ ԱՍԻՈՅ

Մ ա ս ն ա ժ ո ղ ո ղ Օ ղ ն ու թ ե ա ն

Փոքր Արցախ վերայ ծանրացող այս շարաւոր աղէտը տակաւին կը շարունակի իւր անբուժանքը, և գուտանքին հասած վրձին տեղեկութիւնք արժանի են և գոճալից:

Սովետ գաւառներն ընդհանրապէս թաւառութեան տեսարան մը կը ներկայեն, սակայն և արհաւիրք մըն ունենան հեղձանքով ազգայնի կը բռնին դեռ և պրպոյս հայրենիքն կը խռովին: Այս գաւառներէն Երզրանի, դեռ ևս կը տարտալի, համարապակ հիւսնագոթի կը շարաւորութիւնը ստիպու կը յաջորդ

Ֆ Ե Լ Ի Ե Տ Օ Ն

Հայ ֆելիտոնիստի վիճակը. Առաջ նուն տարու հետոք Հայերի մէջ. Հայ հասարակական գործակաւորները Հայաստանի Ռուսաստանի և Արցախի երեսփոխաններ Տաճկաստանում. Սոցա նա. խառնակ արժանութիւնը:

Երեսփոխան Հայ հասարակական գործարան. Սոցա փորձելով, կարծած ժողովրդից ընտրած անպատեհութեամբ անխղճութիւնը. Գործարանի նաւը — եւ նորա մէջ դորձողների տեսքը:

Ինչ պիտի լինէր, միջերկ ընթերցող, թէ անկարգ և թէ դատաւարան ֆելիտոնիստի նաւը, եթէ մեր կեանքը բողոքով թափուր լինէր, զուրկ լինէր հասարակական գործակաւոր անձինքներից, որոնք նրանց միշտ և անհատապէս նիւթ են առնել իրանց բազմատեսակ բողոքներով ինչ պիտի լինէր Հայ ֆելիտոնիստի հաւը, եթէ նա տարտալած լինէր սարկուտ կամ անպատեհութեամբ և կամ մի ամեն կողմանէ բարեկարգ ուրիշներ և միակողմ աշխարհում: Ինչ վերայ նա պիտի խօսէր — զուրկ են այդպիսի երկրներն ու հասարակութիւնը ֆելիտոնիստի համար. որովհետեւ մի տեղ գործող չը կայ, միւս տեղ ամենքը իրանց դորձը ճանաչում են և գործում խղճի մտքը, այստեղ սով կը լինէր ֆելիտոնիստի համար: Մի տեղ, որ շարութիւն չէ գործում, մի տեղ, որ գաւառանութիւն չիւր, մի տեղ

որ կրկն եւ չէ դալիս, մի տեղ, որ անկարգութեան չիւր, երբ հասարակական գործակաւոր անձինք, պատասխանատու լինելով հասարակութեան և իրանց խղճի առաջ, ինտրիկաններ չեն ապրում, յանցանքներ չեն գործում ու գործել տալիս. ինչ ինք այդպիսի տեղերից խղճ ֆելիտոնիստին, որ իւր կեանքը զը բանցում է սրտում: Օրհնեալ լինին մեր հասարակական տեղերն կեղծից, դպրոց, կլուբ, բանի, գործարան և այլն, որոնք լի են անաս նիւթերով, գեղեցիկ և տեղի պատեհներով — որնեալ լինին մեր գործակաւոր անձինք՝ և կեղծեցական և աշխարհական, մանաւանդ հոգաբարձու և երեսփ. իսկ ոչ պակաս խաղաղապէս և դրադարանապէս, լի են անխղճութեամբ, հարուստ գաւառագործութեամբ. անասնան է նոցա չարութիւն, անհասանելի նոցա մեղքներ յուրիւն, անասնի է նոցա լքութիւն, անվրձ է նեղամտութիւն, ի վերջոյ կատարեալ յիմարութիւն է նոցա գործունէութիւն: Այսպէս ան հարուստ և մեր երկրի հաւնաւոր, բայց մեղքներ սակաւ են: Եւ անս խնդրեց ազգը մեղքներ և դուրս կեն 62 թուականից մեր դպրոցների համար: Ամեն բան կարգի ու կանոնի զին՝ ստանաւորութիւններ: ու կատարողութիւններ գրուեցան, դպրոցներ բացվեցան ու բարեկարգուեցան. ամեն ինչ կատարեալ եղաւ, միայն իրանք ըստ մեծի անխղճութեամբ:

Երբ մարդ մտածում է, թէ այս վերջին 14 տարին ինչքն չը գործվեցան Հայք մէջ, սիրով թողնում է, միտքը մարտնչում, երեսփոխանութիւնը մարդու վաւերում: Որքան եկեղեցական գուժանք երեսփոխանները կերան ու վաւերին, ինչքն Հայ եկեղեցիները շատ անգ շատ վիճակներում ազգաստացին. դպրոցները անխղճութեամբ իսկ հոգաբարձուները ամեն տեղ հարուստ և հիւսնաւոր, արեւելքում թէ արեւմուտքում, թէ քաղաքներում և թէ գիւղերում և թէ մանաւանդ Վիֆլիքում՝ մէջ տեղում, նրան Աւաքեղոց (Յուդան միշտ մէջն է) հանդէս դուրս կերան և մեր դպրոցներին կրկնապատեհութեանց ազդեցումը նոր ուղղութիւն տրուին, մեղքութիւնից ինտրիկանութիւն վերածնունդին:

Ինչ է դպրոցի կեանքանութիւնը՝ կեանքի համար մարդիկ պատրաստվին: Ինչ է մեր կեանքը — անխղճութիւն, խորհրդակցութիւն, խորհրդակցութիւն, արեւելքում, անհարձակութիւն. — սորա բողոքը կարեւոր և անհարձակ պայմաններ են, որոնք պէտք է ոչ միայն օտարացնել, այլ և գործող ցոյց տալ: Յոյս տալն ամեն տեղ մեր հոգաբարձուներ և պայծառացին մեր դպրոցները: Գրուեալ ընթերցող, ինչ է հոգաբարձու. ժողովրդին մէջ սովորաբար հոգեբարձ են արտում — թէ և սոյ զիտ է, որովհետեւ հոգեբարձը — հոգեմանն է, բայց իրքը դուստ է այն կատարողներն էլ, իրեն հասարակութեան

թեան անգամ նորա մէջ մտնու և բաժնի ու նին, պիտի հաշվեն, կողոց էլ ևս կը շարժուսս է արգարք:

Եւ յիշեալ ազգայն էլ պէտք է լինի. չէ որ նոքա ունի չեն ստանում, չեն չեն ստանում, ըն ինչ է նրանց վարձատրութիւնը: Վրոնք ներկայ դարս նիւթական է՝ դա իսկ մշակական է. աշխատանքը պէտք է վարձատրուի. առանց վարձի աշխատանք չի լինել: Կատարելի վարձի աշխատանքի վարձն էլ պէտք է լինի իրաւունք ստանց պատասխանատուութեան: Ես որ ընտրուեցաւ, տեղ է գործարանի. ուրիշ ինչ է մնում նրան, եթէ ոչ անձամբ կամ կողմնակի կեղծիքով մի օրուս իրան հայրենակցութեամբ անասնոց, որ այդպիսի օրհնակները շատ հարկաւոր են, նոյն իսկ գործարանի մեղ տաշակեցանքի համար էլ, որ նոքա էլ կեանքի մէջ պայտալում նոյնք գործն, անխղճութիւնը և խաղաղութեան վրձին — կեանքի այս երկու դիտարար միջոցները — նրանց խորթ և սարսափելի չը լինան, չը խղճահարուսն:

Այսպէս մեր հասարակական տեղերը անտեղ չեն, այլ բազմատեղ են. բայց դիտու, սիրելի ընթերցող, մի տուն ու կարգած թէ անտեղ լինի և թէ բազմատեղ — մի և նոյն է նորա դրութիւնը, երկու վիճակներն էլ մի է: Երեսփոխանք մի մարդ բողոքողներին: Մի դրութիւն մտածում է այդպէս, միւսը այնպէս. ինչ պիտի անեն ինչքն անենն ու ձեռնարկը

